

[Miljøministeren]

dinering, der ud fra samfundsmæssige hensyn er ønskelig.

Lovforslaget indeholder i øvrigt mere præcise og sammenhængende regler om planlægning. I den sammenhæng skal man også se den konsekvensændring i regionplanlovene, som er foreslået ved det andet lovforslag.

Lovforslaget betyder ikke, at der gøres endeligt op med alle spørgsmål på miljøbeskyttelsesområdet. Det er uundgåeligt, at der løbende viser sig behov for nye overvejelser og måske justeringer af loven på enkelte punkter.

Jeg kan således nævne, at miljøstyrelsen for tiden foretager en landsdækkende kortlægning af gamle depoter med kemikaliefald. Arbejdet vil give et overblik over, hvor store miljøproblemer der ligger her, men det vil ikke give svar på, om og hvordan der eventuelt bør gribes ind mod forureningen fra bestemte depoter. Undersøgelsen heraf og eventuel afbødning af forureningen kan blive meget udgiftskrævende. Erfaringerne har vist, at det kan være vanskeligt at nå en effektiv løsning, bl.a. på grund af udgiftsspørgsmålet. Jeg har derfor taget initiativ til, at det sideløbende med kortlægningen overvejes, hvordan disse særegne forureningssager kan løses juridisk og økonomisk.

Jeg kan også nævne, at jeg agter at lade en arbejdsgruppe se på spørgsmålet om kommunernes adgang til at ændre gamle kendelser fra landvæsenskommissioner om betaling for kloakering. Der er tale om ganske udviklede regler, og jeg håber, at der kan opnås en afklaring af retstilstanden på dette område.

Med lovforslagene har regeringen forsøgt at finde løsninger, som kan accepteres af dem, der skal leve med loven. Det gælder både de virksomheder, som miljøkravene stilles til, og de mennesker, der i deres erhverv eller fritid er afhængige af miljøets tilstand, samt de kommunale organisationer, hvis medlemmer skal administrere lovgivningen. Jeg er glad for, at en række af de centrale organisationer er enige i principperne i lovforslagene. Det gælder således Industrirådet, landbrugsorganisationerne, erhvervsfiskernes organisationer, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, de kommunale organisationer, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund og Forbrugerrådet. Denne enighed er også af stor betydning

for den fremtidige administration af miljøbeskyttelsesarbejdet.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagene med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale dem til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Socialministeren (Bent Hansen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændringer i reglerne om hjælpeforanstaltninger uden samtykke).

(Lovforslag nr. L 16).

Lovforslaget er en genfremsættelse af et tilsvarende lovforslag, der blev fremsat den 20. oktober 1981 og var til 1. behandling den 28. oktober 1981. Forslaget fremsættes uændret i realiteten, men indeholder en mindre redaktionel ændring, der har til formål at tydeliggøre indholdet af nr. 4.

Lovforslaget sigter på at styrke forældrenes og børnenes retssikkerhed gennem en skærpelse af de processuelle regler, som finder anvendelse ved det sociale udvalgs behandling af sager, hvor anbringelse uden for hjemmet af børn og unge kan komme på tale. Reglerne herom skal vurderes under hensyn til, at det i sig selv er en meget alvorlig handling at fjerne et barn fra hjemmet imod forældrenes vilje, og at det derfor er nødvendigt, at der i loven er fastsat en række retsgarantier for, at der træffes den rigtige afgørelse i forhold til forældrene og barnet.

Der er tale om en vanskelig balance mellem på den ene side hensynet til forældremyndighedens indehavelse og på den anden side det afgørende hensyn til et barn, der akut eller mere vedvarende er i en velfærds-truende situation.

For at sikre, at medlemmerne af det sociale udvalg får kyndig vejledning, når disse sager skal afgøres, foreslås obligatorisk medvirken af en dommer og en psykologisk-pædagogisk konsulent i alle sager, hvor der skal tages stilling til foranstaltninger uden forældrenes samtykke. Dommeren leder forhandlingerne og skal være opmærksom på, om der er foretaget tilstrækkelige undersøgelser til, at afgørelse kan træffes. Endvidere skal han vejlede udvalget om lovens anvendelse og foretage en vurdering af de foreliggende oplysninger, ligesom den pædagogisk-psykologiske konsulent skal vejlede om, hvilken

[Socialministeren]

løsning der må antages at være den bedste for barnet.

Med henblik på at sikre forældrene kyndig vejledning har jeg fundet det rimeligt, at forældrene får stillet en person til rådighed, der kan tale deres sag over for det sociale udvalg. Det foreslås derfor, at forældrene skal have tilbud om gratis advokatbistand. Det er tanken, at advokaten bl. a. skal bistå forældrene i forbindelse med aktindsigt efter offentlighedsloven og forklare dem eventuelle juridiske problemer.

I tilfælde, hvor det er nødvendigt at gribe øjeblikkeligt ind – f. eks. hvis der konstateres grov mishandling eller forældrene pludselig er ude af stand til at tage vare på barnet – kan formanden for det sociale udvalg på egen hånd træffe afgørelse om at anbringe barnet uden for hjemmet. Efter lovforslaget indføres en 3-leddet behandling af sådanne sager, således at det sociale udvalg med deltagelse af dommer og pædagogisk-psykologisk konsulent inden 7 dage skal godkende, at formanden har haft grundlag for at gribe ind med en foreløbig afgørelse. Herefter foreslås en frist på 1 måned til at tilvejebringe et fornødent beslutningsgrundlag med henblik på den endelige afgørelse om barnets fremtid.

Ud over ovennævnte mere væsentlige ændringer foreslås yderligere en række mindre ændringer, der alle har til formål at styrke forældrenes retssikkerhed. Det kan herunder nævnes, at forældrene efter forslaget har krav på en skriftlig begrundelse for afgørelsen, samt at der stilles krav om obligatorisk genoptagelse af sagen efter 1 år.

Forslaget vil formentlig i nogle tilfælde kunne indebære et merarbejde for socialforvaltningens ansatte og vil bevirke en årlig merudgift på ca. 825.000 kr. til honorering af advokater. Denne udgift vil fordele sig ligeledes mellem stat og kommune.

Det er regeringens opfattelse, at der med vedtagelsen af disse lovforslag vil være skabt et regelsæt, der dels tilgodeser forældrenes retssikkerhed, dels beskytter barnet i en række truende situationer.

Med disse bemærkninger skal jeg hermed anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Som punkterne 1–31 er optaget en række valg af stående udvalg m.v.

Vedrørende disse valg er for så vidt angår punkterne 2–26 samt 29 og 30 anmeldt følgende valggrupper:

en gruppe på 82 medlemmer: det konservative folkeparti, venstre, fremskridtspartiet, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti;

en gruppe på 70 medlemmer: socialdemokratiet, det radikale venstre og Steenholdt;

samt en gruppe på 27 medlemmer: socialistisk folkeparti, venstresocialisterne og Preben Lange.

Med hensyn til punkterne 1 og 27 er anmeldt følgende valggrupper:

en gruppe på 97 medlemmer: socialdemokratiet, socialistisk folkeparti, det radikale venstre, venstresocialisterne, Steenholdt og Preben Lange;

en gruppe på 82 medlemmer: det konservative folkeparti, venstre, fremskridtspartiet, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti.

Endelig er for punkterne 28 og 31 anmeldt følgende valggrupper:

en gruppe på 91 medlemmer: socialdemokratiet, socialistisk folkeparti, det radikale venstre og Preben Lange;

en gruppe på 82 medlemmer: det konservative folkeparti, venstre, fremskridtspartiet, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti;

samt en valggruppe på 5 medlemmer: venstresocialisterne.

Der foreligger indstilling fra de forskellige grupper om disse valg.

Navnene på de valgte vil blive optaget i Folketingstidende og opslået i læseværelset.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Valg af 16 medlemmer til udvalget for forretningsordenen.

Meddelelse om valggrupper:

Valgt blev:

- 1 Jytte Andersen (S)
- 2 Normann Andersen (S)
- 3 Ritt Bjerregaard (S)
- 4 Helle Degn (S)
- 5 Søren B. Jørgensen (S)
- 6 Nørgaard Sørensen (S)
- 7 Bjørn Poulsen (SF)
- 8 Alice Faber (SF)
- 9 Lone Dybkjær (RV)
- 10 Hagen Hagensen (KF)
- 11 Stetter (KF)
- 12 Christophersen (V)
- 13 Bertel Haarder (V)
- 14 Glistrup (FP)
- 15 Arne Melchior (CD)
- 16 Chr. Christensen (KrF)

(Udvalget for forretningsordenen består af folketingets præsidium tillige med de ovenfor valgte).

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Valg af 17 medlemmer til udvalget til valgsprøvelse.

Valgt blev:

- 1 Annelise Gotfredsen (KF)
- 2 Agnete Laustsen (KF)
- 3 Mette Madsen (V)
- 4 Øllgaard (V)
- 5 Glistrup (FP)
- 6 Poulsgaard (FP)
- 7 Stubbkær Pedersen (CD)
- 8 Inge Krogh (KrF)
- 9 Jytte Andersen (S)
- 10 Svend Andersen (S)
- 11 Torben Lund (S)
- 12 Sonja Mikkelsen (S)
- 13 Karl Nielsen (S)
- 14 Tastesen (S)
- 15 Aase Olesen (RV)
- 16 Bjørn Poulsen (SF)
- 17 Kalnæs (SF)

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til arbejdsmarkedsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Grethe Fenger Møller (KF)
- 2 Ninn-Hansen (KF)
- 3 Ellemann-Jensen (V)
- 4 Hans Jørgen Holm (V)
- 5 Lawaetz (FP)
- 6 Voigt (FP)
- 7 Grethe Lyngs (CD)
- 8 Mimi Stilling Jakobsen (CD)
- 9 Jytte Andersen (S)
- 10 Bakholt (S)
- 11 Hans Jørgen Jensen (S)
- 12 Søren B. Jørgensen (S)
- 13 Kaj Poulsen (S)
- 14 Taanquist (S)
- 15 Lone Dybkjær (RV)
- 16 Lilli Gyldenkilde (SF)
- 17 Waldorff (VS)

Til stedfortrædere for:

- 1-2 Henning Andersen (KF)
Dyremose (KF)
- 3-4 Bjørn Elmquist (V)
Svend Heiselberg (V)
- 5-6 Glistrup (FP)
Arne Bjerregaard (KrF)
- 7-8 Birgith Mogensen (CD)
Ahlmann-Ohlsen (KF)
- 9-14 Ritt Bjerregaard (S)
Otto Mørch (S)
- 15 Dræbye (RV)
- 16 Ole Henriksen (SF)
- 17 Inger Harms (SF)

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til boligudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Agnete Laustsen (KF)
- 2 Ahlmann-Ohlsen (KF)
- 3 Fogh Rasmussen (V)
- 4 Henrik Toft (V)
- 5 Thorndahl (FP)
- 6 Stubbkær Pedersen (CD)
- 7 Jørgen Bruun (CD)
- 8 Arne Bjerregaard (KrF)
- 9 Svend Andersen (S)

- 10 Bakholt (S)
- 11 Knud Damgaard (S)
- 12 Arne Jensen (S)
- 13 Lissa Mathiasen (S)
- 14 Kaj Poulsen (S)
- 15 Dræbye (RV)
- 16 Kalnæs (SF)
- 17 Pelle Voigt (SF)

Til stedfortrædere for:

- 1-2 Hagen Hagensen (KF)
Knud Østergaard (KF)
- 3-4 Bjørn Elmquist (V)
Svend Erik Hoymand (V)
- 5 Tove Niemann (FP)
- 6-7 Bente Juncker (CD)
Eva Møller (KF)
- 8 Ove Jensen (FP)
- 9-14 Jytte Andersen (S)
Torben Lund (S)
- 15 Niels Helveg Petersen (RV)
- 16 Kirsten Fog Hjort (SF)
- 17 Anne Grete Holmsgård (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til det energipolitiske udvalg.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Annelise Gotfredsen (KF)
- 2 Dyremose (KF)
- 3 Arne Christiansen (V)
- 4 Ivar Hansen (V)
- 5 Maisted (FP)
- 6 Barsøe-Carnfeldt (FP)
- 7 Birgith Mogensen (CD)
- 8 Emmert Andersen (CD)
- 9 Knud Damgaard (S)
- 10 Mette Groes (S)
- 11 Søren Hansen (S)
- 12 Risgaard Knudsen (S)
- 13 Torben Lund (S)
- 14 Løvig Simonsen (S)
- 15 Lone Dybkjær (RV)
- 16 Kalnæs (SF)
- 17 Tommy Dinesen (SF)

Til stedfortrædere for:

- 1-2 Ahlmann-Ohlson (KF)
Finn Jørgensen (KF)

- 3-4 Niels Anker Kofoed (V)
Lennart Larson (V)
- 5-6 Arentoft (FP)
Steffensen (KrF)
- 7-8 Hahn (CD)
Collet (KF)
- 9-14 Helle Degn (S)
Otto Mørch (S)
- 15 Dræbye (RV)
- 16 Birthe Hansen (SF)
- 17 Waldorff (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til erhvervsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Dyremose (KF)
- 2 Collet (KF)
- 3 Stetter (KF)
- 4 Ellemann-Jensen (V)
- 5 Svend Heiselberg (V)
- 6 Barsøe-Carnfeldt (FP)
- 7 Askjær Jørgensen (FP)
- 8 Grethe Kindberg Jørgensen (CD)
- 9 Svend Andersen (S)
- 10 Mette Groes (S)
- 11 Kelm-Hansen (S)
- 12 Risgaard Knudsen (S)
- 13 Lissa Mathiasen (S)
- 14 Stavad (S)
- 15 Janne Normann (RV)
- 16 Lilli Gyldenkilde (SF)
- 17 Rahbæk Møller (SF)

Til stedfortrædere for:

- 1-3 Henning Andersen (KF)
Brusvang (CD)
- 4-5 Arne Christiansen (V)
Lennart Larson (V)
- 6-7 Lawaetz (FP)
Arne Bjerregaard (KrF)
- 8 Hahn (CD)
- 9-14 Arne Jensen (S)
Lerke (S)
- 15 Larsen-Ledet (RV)
- 16 Riishøj (SF)
- 17 Anne Grete Holmsgård (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Valg af 17 medlemmer til finansudvalget.

Valgt blev:

- 1 Palle Simonsen (KF)
- 2 Gammelgaard (KF)
- 3 Grove (KF)
- 4 Svend Erik Hovmand (V)
- 5 Bertel Haarder (V)
- 6 Glensgård (FP)
- 7 Mimi Stilling Jakobsen (CD)
- 8 Chr. Christensen (KrF)
- 9 Albertsen (S)
- 10 Normann Andersen (S)
- 11 Camre (S)
- 12 Helle Degn (S)
- 13 Henning Jensen (S)
- 14 Nørgaard Sørensen (S)
- 15 Bilgrav-Nielsen (RV)
- 16 Ingerlise Koefoed (SF)
- 17 Steen Folke (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til forsvarsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Palle Simonsen (KF)
- 2 Knud Østergaard (KF)
- 3 Arne Christiansen (V)
- 4 Mette Madsen (V)
- 5 Dohrmann (FP)
- 6 Arentoft (FP)
- 7 Bollmann (CD)
- 8 Brusvang (CD)
- 9 Erik Andersen (S)
- 10 Jytte Andersen (S)
- 11 Lasse Budtz (S)
- 12 Knud Damgaard (S)
- 13 Kelm-Hansen (S)
- 14 Robert Pedersen (S)
- 15 Bilgrav-Nielsen (RV)
- 16 Gert Petersen (SF)
- 17 Pelle Voigt (SF)

Til stedfortrædere for:

- 1-2 Elisabeth Krog (KF)
- Bo Kristensen (KF)

- 3-4 Anders Poulsen (V)
- Sønderby (V)
- 5-6 Halvgaard (FP)
- Chr. Christensen (KrF)
- 7-8 Nør Christensen (CD)
- Hagen Hagensen (KF)
- 9-14 Sonja Mikkelsen (S)
- Løvig Simonsen (S)
- 15 Niels Helveg Petersen (RV)
- 16 Margrete Auken (SF)
- 17 Steen Folke (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Valg af 17 medlemmer til indfødsretsudvalget.

Valgt blev:

- 1 Burgdorf (KF)
- 2 Elisabeth Krog (KF)
- 3 Lizzie Lichtenberg (KF)
- 4 Sønderby (V)
- 5 Henrik Toft (V)
- 6 Dohrmann (FP)
- 7 Knud Lind (FP)
- 8 Grethe Kindberg Jørgensen (CD)
- 9 Søren Hansen (S)
- 10 Arne Jensen (S)
- 11 Lohmann (S)
- 12 Torben Lund (S)
- 13 Sonja Mikkelsen (S)
- 14 Løvig Simonsen (S)
- 15 Janne Normann (RV)
- 16 Inger Harms (SF)
- 17 Kirsten Fog Hjort (SF)

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til kirkeudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Burgdorf (KF)
- 2 Karen Thurøe Hansen (KF)
- 3 Eva Møller (KF)
- 4 Brøndsted (V)
- 5 Sønderby (V)
- 6 Halvgaard (FP)
- 7 Bente Juncker (CD)

- 8 Steffensen (KrF)
- 9 Søren Hansen (S)
- 10 Arne Jensen (S)
- 11 Lindenskov (S)
- 12 Sonja Mikkelsen (S)
- 13 Erik B. Smith (S)
- 14 Nørgaard Sørensen (S)
- 15 Ole Vig Jensen (RV)
- 16 Inger Harms (SF)
- 17 Kirsten Fog Hjort (SF)

Til stedfortrædere for:

- 1-3 Lis Møller (KF)
- Elisabeth Krog (KF)
- 4-5 Mette Madsen (V)
- Anders Poulsen (V)
- 6-7 Tove Niemann (FP)
- Grethe Kindberg Jørgensen (CD)
- 8 Poulsgaard (FP)
- 9-14 Jimmy Stahr (S)
- Taanquist (S)
- 15 Bilgrav-Nielsen (RV)
- 16-17 Agerschou (SF)
- Lilli Gyldenkilde (SF)

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til kommunaludvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Flemming Jensen (KF)
- 2 Karen Thurøe Hansen (KF)
- 3 Lizzie Lichtenberg (KF)
- 4 Ivar Hansen (V)
- 5 Lennart Larson (V)
- 6 Tang Sørensen (FP)
- 7 Yvonne Herløv Andersen (CD)
- 8 Steffensen (KrF)
- 9 Erenbjerg (S)
- 10 Egon Jensen (S)
- 11 Lerke (S)
- 12 Lohmann (S)
- 13 Løvig Simonsen (S)
- 14 Taanquist (S)
- 15 Aase Olesen (RV)
- 16 Agerschou (SF)
- 17 Tommy Dinesen (SF)

Til stedfortrædere for:

- 1-3 Karen Højte Jensen (KF)

- Finn Jørgensen (KF)
- 4-5 Svend Erik Hovmand (V)
- Sønderby (V)
- 6-7 Knud Lind (FP)
- Mimi Stilling Jakobsen (CD)
- 8 Thorndahl (FP)
- 9-14 Kaj Poulsen (S)
- Birte Weiss (S)
- 15 Dræbye (RV)
- 16 Birthe Hansen (SF)
- 17 Wilhjelm (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til kulturudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Flemming Jensen (KF)
- 2 Eva Møller (KF)
- 3 Grethe Fenger Møller (KF)
- 4 Mette Madsen (V)
- 5 Øllgaard (V)
- 6 Poulsgaard (FP)
- 7 Mogens Voigt (FP)
- 8 Arne Melchior (CD)
- 9 Lasse Budtz (S)
- 10 Søren Hansen (S)
- 11 Lindenskov (S)
- 12 Jimmy Stahr (S)
- 13 Tastesen (S)
- 14 Birte Weiss (S)
- 15 Bernhard Baunsgaard (RV)
- 16 Ingerlise Koefoed (SF)
- 17 Marianne Bentsen-Pedersen (SF)

Til stedfortrædere for:

- 1-3 Elisabeth Krog (KF)
- Stubkjær Pedersen (CD)
- 4-5 Brøndsted (V)
- Bertel Haarder (V)
- 6-7 Dohrmann (FP)
- Steffensen (KrF)
- 8 Jørgen Bruun (CD)
- 9-14 Mette Groes (S)
- Bakholt (S)
- 15 Larsen-Ledet (RV)
- 16-17 Ebba Strange (SF)
- Wilhjelm (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til landbrugs- og fiskeriudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Grove (KF)
- 2 Burgdorf (KF)
- 3 Collet (KF)
- 4 Svend Heiselberg (V)
- 5 Niels Anker Kofoed (V)
- 6 Tang Sørensen (FP)
- 7 Halvgaard (FP)
- 8 Stubkjær Pedersen (CD)
- 9 Erik Andersen (S)
- 10 Svend Andersen (S)
- 11 Lerke (S)
- 12 Stavad (S)
- 13 Steenholdt (Grønl.)
- 14 Larsen-Ledet (RV)
- 15 Ole Vig Jensen (RV)
- 16 Gade (SF)
- 17 Bjørn Poulsen (SF)

Til stedfortrædere for:

- 1-3 Knud Østergaard (KF)
Nør Christensen (CD)
- 4-5 Henrik Toft (V)
Øllgaard (V)
- 6-7 Poulsgaard (FP)
Arne Bjerregaard (KrF)
- 8 Grethe Lyngs (CD)
- 9-13 Arne Jensen (S)
Lindenskov (S)
- 14-15 Janne Normann (RV)
- 16 Hove Sørensen (SF)
- 17 Tinning (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til markedsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Ole Bernt Henriksen (KF)
- 2 Knud Østergaard (KF)
- 3 Arne Christiansen (V)
- 4 Christophersen (V)
- 5 Niels Anker Kofoed (V)

- 6 Glistrup (FP)
- 7 Tang Sørensen (FP)
- 8 Grethe Kindberg Jørgensen (CD)
- 9 Svend Andersen (S)
- 10 Camre (S)
- 11 Mette Groes (S)
- 12 Kelm-Hansen (S)
- 13 Risgaard Knudsen (S)
- 14 Erik B. Smith (S)
- 15 Niels Helveg Petersen (RV)
- 16 Kirsten Fog Hjort (SF)
- 17 Holger Nielsen (SF)

Til stedfortrædere for:

- 1-2 Grove (KF)
Grethe Fenger Møller (KF)
- 3-5 Ellemann-Jensen (V)
Tørnæs (V)
- 6-7 Glensgård (FP)
Steffensen (KrF)
- 8 Hahn (CD)
- 9-14 Stavad (S)
Steenholdt (Grønl.)
Ole Vig Jensen (RV)
- 15 Ole Vig Jensen (RV)
- 16 Bjørn Poulsen (SF)
- 17 Steen Folke (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til miljø- og planlægningsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Ole Bernt Henriksen (KF)
- 2 Dyremose (KF)
- 3 Finn Jørgensen (KF)
- 4 Svend Heiselberg (V)
- 5 Tørnæs (V)
- 6 Thorndahl (FP)
- 7 Yvonne Herløv Andersen (CD)
- 8 Steffensen (KrF)
- 9 Svend Andersen (S)
- 10 Camre (S)
- 11 Lohmann (S)
- 12 Sonja Mikkelsen (S)
- 13 Løvig Simonsen (S)
- 14 Taanquist (S)
- 15 Dræbye (RV)
- 16 Margrete Auken (SF)
- 17 Hove Sørensen (SF)

Til stedfortrædere for:

- 1-3 Henning Andersen (KF)
Bo Kristensen (KF)
- 4-5 Hans Jørgen Holm (V)
Sønderby (V)
- 6 Maisted (FP)
- 7 Hahn (CD)
- 8 Grethe Lyngs (CD)
- 9-14 Arne Jensen (S)
Søren B. Jørgensen (S)
- 15 Larsen-Ledet (RV)
- 16 Tommy Dinesen (SF)
- 17 Waldorff (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til udvalget om offentlige arbejder.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Grove (KF)
- 2 Finn Jørgensen (KF)
- 3 Brøndsted (V)
- 4 Ivar Hansen (V)
- 5 Dohrmann (FP)
- 6 Knud Lind (FP)
- 7 Nør Christensen (CD)
- 8 Bollmann (CD)
- 9 Normann Andersen (S)
- 10 Knud Damgaard (S)
- 11 Erenbjerg (S)
- 12 Lerke (S)
- 13 Otto Mørch (S)
- 14 Karl Nielsen (S)
- 15 Bilgrav-Nielsen (RV)
- 16 Lilli Gyldenkilde (SF)
- 17 Ole Henriksen (SF)

Til stedfortrædere for:

- 1-2 Burgdorf (KF)
Bo Kristensen (KF)
- 3-4 Svend Heiselberg (V)
Svend Erik Hovmand (V)
- 5-6 Ove Jensen (FP)
Arentoft (FP)
- 7-8 Chr. Christensen (KrF)
Emmert Andersen (CD)
- 9-14 Jimmy Stahr (S)
Nørgaard Sørensen (S)
- 15 Dræbye (RV)
- 16-17 Margrete Auken (SF)

Anne Grete Holmsgård (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til det politisk-økonomiske udvalg:

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Poul Schlüter (KF)
- 2 Ninn-Hansen (KF)
- 3 Palle Simonsen (KF)
- 4 Anders Andersen (V)
- 5 Christophersen (V)
- 6 Glistrup (FP)
- 7 Arne Melchior (CD)
- 8 Chr. Christensen (KrF)
- 9 Albertsen (S)
- 10 Ritt Bjerregaard (S)
- 11 Camre (S)
- 12 Søren B. Jørgensen (S)
- 13 Robert Pedersen (S)
- 14 Tastesen (S)
- 15 Niels Helveg Petersen (RV)
- 16 Ebba Strange (SF)
- 17 Rahbæk Møller (SF)

Til stedfortrædere for:

- 1-3 Hagen Hagensen (KF)
Stetter (KF)
- 4-5 Ellemann-Jensen (V)
Bertel Haarder (V)
- 6 Thorndahl (FP)
- 7 Mimi Stilling Jakobsen (CD)
- 8 Maisted (FP)
- 9-14 Kaj Poulsen (S)
Lone Dybkjær (RV)
- 15 Ole Vig Jensen (RV)
- 16 Ingerlise Koefoed (SF)
- 17 Waldorff (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til retsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Hagen Hagensen (KF)
- 2 Annelise Gotfredsen (KF)

- 3 Anders Andersen (V)
- 4 Bjørn Elmquist (V)
- 5 Knud Lind (FP)
- 6 Lawaetz (FP)
- 7 Birgith Mogensen (CD)
- 8 Nør Christensen (CD)
- 9 Søren Hansen (S)
- 10 Hans Jørgen Jensen (S)
- 11 Torben Lund (S)
- 12 Lissa Mathiasen (S)
- 13 Erik B. Smith (S)
- 14 Jimmy Stahr (S)
- 15 Bernhard Baunsgaard (RV)
- 16 Ebba Strange (SF)
- 17 Alice Faber (SF)

Til stedfortrædere for:

- 1-2 Lis Møller (KF)
Agnete Laustsen (KF)
- 3-4 Brøndsted (V)
Anders Poulsen (V)
- 5-6 Askjær Jørgensen (FP)
Inge Krogh (KrF)
- 7-8 Arne Melchior (CD)
Ninn-Hansen (KF)
- 9-14 Otto Mørch (S)
Karl Nielsen (S)
- 15 Aase Olesen (RV)
- 16-17 Inger Harms (SF)
Wilhelm (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til skatte- og afgiftsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Hagen Hagensen (KF)
- 2 Gammelgaard (KF)
- 3 Anders Andersen (V)
- 4 Anders Poulsen (V)
- 5 Glistrup (FP)
- 6 Bollmann (CD)
- 7 Emmert Andersen (CD)
- 8 Arne Bjerregaard (KrF)
- 9 Bakholt (S)
- 10 Camre (S)
- 11 Erenbjerg (S)
- 12 Egon Jensen (S)
- 13 Karl Nielsen (S)
- 14 Tastesen (S)

- 15 Bernhard Baunsgaard (RV)
- 16 Kalnæs (SF)
- 17 Rahbæk Møller (SF)

Til stedfortrædere for:

- 1-2 Collet (KF)
Dyremose (KF)
- 3-4 Ivar Hansen (V)
Fogh Rasmussen (V)
- 5 Barsøe-Carnfeldt (FP)
- 6-7 Bente Juncker (CD)
Annelise Gotfredsen (KF)
- 8 Ove Jensen (FP)
- 9-14 Ritt Bjerregaard (S)
Stavad (S)
- 15 Aase Olesen (RV)
- 16-17 Marianne Bentsen-Pedersen (SF)
Wilhelm (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til socialudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Agnete Laustsen (KF)
- 2 Lis Møller (KF)
- 3 Hans Jørgen Holm (V)
- 4 Henrik Toft (V)
- 5 Askjær Jørgensen (FP)
- 6 Yvonne Herløv Andersen (CD)
- 7 Birgith Mogensen (CD)
- 8 Inge Krogh (KrF)
- 9 Albertsen (S)
- 10 Svend Andersen (S)
- 11 Torben Lund (S)
- 12 Inge Fischer Møller (S)
- 13 Erik B. Smith (S)
- 14 Taanquist (S)
- 15 Aase Olesen (RV)
- 16 Agerschou (SF)
- 17 Birthe Hansen (SF)

Til stedfortrædere for:

- 1-2 Karen Thurøe Hansen (KF)
Lizzie Lichtenberg (KF)
- 3-4 Fogh Rasmussen (V)
Tørnæs (V)
- 5 Tove Niemann (FP)
- 6-7 Grethe Lyngs (CD)
Gammelgaard (KF)

- 8 Halvgaard (FP)
 9-14 Mette Groes (S)
 Hans Jørgen Jensen (S)
 15 Lone Dybkjær (RV)
 16-17 Alice Faber (SF)
 Tinning (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til uddannelsesudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Karen Højte Jensen (KF)
 2 Eva Møller (KF)
 3 Bertel Haarder (V)
 4 Øllgaard (V)
 5 Halvgaard (FP)
 6 Mimi Stilling Jakobsen (CD)
 7 Bente Juncker (CD)
 8 Chr. Christensen (KrF)
 9 Jytte Andersen (S)
 10 Helle Degn (S)
 11 Lohmann (S)
 12 Lissa Mathiasen (S)
 13 Sonja Mikkelsen (S)
 14 Nørgaard Sørensen (S)
 15 Ole Vig Jensen (RV)
 16 Marianne Bentsen-Pedersen (SF)
 17 Holger Nielsen (SF)

Til stedfortrædere for:

- 1-2 Flemming Jensen (KF)
 Ahlmann-Ohlsen (KF)
 3-4 Hans Jørgen Holm (V)
 Tørnæs (V)
 5 Poulsgaard (FP)
 6-7 Grethe Lyngs (CD)
 Lizzie Lichtenberg (KF)
 8 Glensgård (FP)
 9-14 Hans Jørgen Jensen (S)
 Lindenskov (S)
 15 Lone Dybkjær (RV)
 16-17 Riishøj (SF)
 Tinning (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til udenrigsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Bo Kristensen (KF)
 2 Elisabeth Krog (KF)
 3 Grethe Fenger Møller (KF)
 4 Bjørn Elmquist (V)
 5 Sønderby (V)
 6 Arentoft (FP)
 7 Glensgård (FP)
 8 Arne Melchior (CD)
 9 Erik Andersen (S)
 10 Lasse Budtz (S)
 11 Helle Degn (S)
 12 Kelm-Hansen (S)
 13 Robert Pedersen (S)
 14 Nørgaard Sørensen (S)
 15 Janne Normann (RV)
 16 Riishøj (SF)
 17 Pelle Voigt (SF)

Til stedfortrædere for:

- 1-3 Karen Højte Jensen (KF)
 Jørgen Bruun (CD)
 4-5 Ellemann-Jensen (V)
 Hans Jørgen Holm (V)
 6-7 Barsøe-Carnfeldt (FP)
 Inge Krogh (KrF)
 8 Bollmann (CD)
 9-14 Albertsen (S)
 Løvig Simonsen (S)
 15 Bilgrav-Nielsen (RV)
 16-17 Gade (SF)
 Steen Folke (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til udvalget angående videnskabelig forskning.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Eva Møller (KF)
 2 Henning Andersen (KF)
 3 Karen Højte Jensen (KF)
 4 Bertel Haarder (V)
 5 Anders Poulsen (V)
 6 Lawaetz (FP)

- 7 Tang Sørensen (FP)
- 8 Jørgen Bruun (CD)
- 9 Camre (S)
- 10 Mette Groes (S)
- 11 Lerke (S)
- 12 Lohmann (S)
- 13 Sonja Mikkelsen (S)
- 14 Løvig Simonsen (S)
- 15 Lone Dybkjær (RV)
- 16 Alice Faber (SF)
- 17 Riishøj (SF)

Til stedfortrædere for:

- 1-3 Ole Bernt Henriksen (KF)
Bo Kristensen (KF)
- 4-5 Bjørn Elmquist (V)
Anders Fogh Rasmussen (V)
- 6-7 Knud Lind (FP)
Inge Krogh (KrF)
- 8 Emmert Andersen (CD)
- 9-14 Søren Hansen (S)
Hans Jørgen Jensen (S)
- 15 Dræbye (RV)
- 16-17 Inger Harms (SF)
Tinning (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Valg af 2 medlemmer til at føre tilsyn med folketingets bibliotek.

Valgt blev:

- 1 Bertel Haarder (V)
- 2 Erik B. Smith (S)

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Valg af 9 medlemmer til det i grundlovens § 71 omhandlede tilsyn med behandlingen af personer, som er underkastet administrativ frihedsberøvelse.

Valgt blev:

- 1 Karen Thurøe Hansen (KF)
- 2 Henrik Toft (V)
- 3 Poulsgaard (FP)
- 4 Yvonne Herløv Andersen (CD)
- 5 Søren Hansen (S)

- 6 Torben Lund (S)
- 7 Stavad (S)
- 8 Aase Olesen (RV)
- 9 Hove Sørensen (SF)

Den næste sag på dagsordenen var:

26) Valg af 17 medlemmer og 17 stedfortrædere til det udenrigspolitiske nævn.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Ninn-Hansen (KF)
- 2 Poul Schlüter (KF)
- 3 Arne Christiansen (V)
- 4 Christophersen (V)
- 5 Maisted (FP)
- 6 Arne Melchior (CD)
- 7 Mimi Stilling Jakobsen (CD)
- 8 Inge Krogh (KrF)
- 9 Svend Jakobsen (S)
- 10 Lasse Budtz (S)
- 11 Helle Degn (S)
- 12 Kelm-Hansen (S)
- 13 Risgaard Knudsen (S)
- 14 Robert Pedersen (S)
- 15 Niels Helveg Petersen (RV)
- 16 Gert Petersen (SF)
- 17 Steen Folke (VS)

Til stedfortrædere for:

- 1 Palle Simonsen (KF)
- 2 Stetter (KF)
- 3 Ellemann-Jensen (V)
- 4 Bjørn Elmquist (V)
- 5 Arentoft (FP)
- 6 Bollmann (CD)
- 7 Knud Østergaard (KF)
- 8 Knud Lind (FP)
- 9 Erik Andersen (S)
- 10 Albertsen (S)
- 11 Nørgaard Sørensen (S)
- 12 Jimmy Stahr (S)
- 13 Camre (S)
- 14 Henning Jensen (S)
- 15 Bilgrav-Nielsen (RV)
- 16 Pelle Voigt (SF)
- 17 Holger Nielsen (SF)

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Valg af 16 medlemmer og 16 stedfortrædere til Nordisk Råd.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Svend Jakobsen (S)
- 2 Egon Jensen (S)
- 3 Inge Fischer Møller (S)
- 4 Robert Pedersen (S)
- 5 Steenholdt (GrønL.)
- 6 Tastesen (S)
- 7 Margrete Auken (SF)
- 8 Ole Henriksen (SF)
- 9 Niels Helveg Petersen (RV)
- 10 Stetter (KF)
- 11 Hagen Hagensen (KF)
- 12 Christophersen (V)
- 13 Ivar Hansen (V)
- 14 Halvgaard (FP)
- 15 Mogens Voigt (FP)
- 16 Arne Melchior (CD)

Til stedfortrædere for:

- 1 Henning Jensen (S)
- 2 Otto Mørch (S)
- 3 Kaj Poulsen (S)
- 4 Albertsen (S)
- 5 Hans Jørgen Jensen (S)
- 6 Erik Andersen (S)
- 7 Inger Harms (SF)
- 8 Holger Nielsen (SF)
- 9 Lone Dybkjær (RV)
- 10 Karen Thurøe Hansen (KF)
- 11 Annelise Gotfredsen (KF)
- 12 Ellemann-Jensen (V)
- 13 Øllgaard (V)
- 14 Ove Jensen (FP)
- 15 Chr. Christensen (KrF)
- 16 Jørgen Bruun (CD)

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Valg af 5 medlemmer og 5 stedfortrædere til Europarådets rådgivende forsamling.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Lasse Budtz (S)
- 2 Egon Jensen (S)
- 3 Pelle Voigt (SF)
- 4 Ninn-Hansen (KF)

- 5 Bjørn Elmquist (V)

Til stedfortrædere for:

- 1 Kelm-Hansen (S)
- 2 Bernhard Baunsgaard (RV)
- 3 Bollmann (CD)
- 4 Poul Schlüter (KF)
- 5 Knud Lind (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

29) Valg af 17 medlemmer til valutaudvalget.

Valgt blev:

- 1 Ahlmann-Ohlsen (KF)
- 2 Henning Andersen (KF)
- 3 Bo Kristensen (KF)
- 4 Niels Anker Kofoed (V)
- 5 Anders Poulsen (V)
- 6 Glistrup (FP)
- 7 Glensgård (FP)
- 8 Nør Christensen (CD)
- 9 Normann Andersen (S)
- 10 Arne Jensen (S)
- 11 Karl Nielsen (S)
- 12 Robert Pedersen (S)
- 13 Erik B. Smith (S)
- 14 Birte Weiss (S)
- 15 Niels Helveg Petersen (RV)
- 16 Ingerlise Koefoed (SF)
- 17 Hove Sørensen (SF)

Den næste sag på dagsordenen var:

30) Valg af 11 medlemmer til udvalget angående det civile beredskab.

Valgt blev:

- 1 Lizzie Lichtenberg (KF)
- 2 Sønderby (V)
- 3 Arentoft (FP)
- 4 Hahn (CD)
- 5 Inge Krogh (KrF)
- 6 Arne Jensen (S)
- 7 Lerke (S)
- 8 Lohmann (S)
- 9 Sonja Mikkelsen (S)
- 10 Dræbye (RV)

11 Gert Petersen (SF)

Den næste sag på dagsordenen var:

31) Valg af 5 medlemmer til udetillægsnævnet.

Valgt blev:

- 1 Albertsen (S)
- 2 Camre (S)
- 3 Ingerlise Koefoed (SF)
- 4 Poul Schlüter (KF)
- 5 Bertel Haarder (V)

Den sidste sag på dagsordenen var:

32) Spørgsmål til ministrene.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg gør opmærksom på, at det endnu i denne spørgetid er således, at medlemmerne taler fra talerstolen. Men i næste spørgetid, næste onsdag, tales der fra pladserne.

Spm. nr. 15

1) Til udenrigsministeren af:

Steen Folke (VS):

»Vil regeringen følge LOs forslag om at indklage den tyrkiske militærregering for Den europæiske Menneskerettighedskommission i anledning af den skandaløse retssag, det tyrkiske regime har rejst mod 52 faglige ledere fra den faglige landsorganisation DISK?«

Skriftlig begrundelse

De 52 faglige ledere risikerer dødsstraf ved den retssag, som startede i december 1981. Deres forbrydelse er at være modstandere af det tyrkiske militærregime. Deres organisation, DISK, er blevet kendt ulovlig. Retssagen imod dem og forbuddet mod deres organisation indebærer i sig selv en overtrædelse af grundlæggende menneskerettigheder. Dertil kommer, at det tyrkiske regime overtræder menneskerettighederne på andre måder, bl. a. ved anvendelse af tortur.

LO har opfordret folketingets partier til at støtte dens henvendelse til den danske rege-

ring for at få den til at rejse sagen ved Den europæiske Menneskerettighedskommission. Det gør VS meget gerne. Vi finder det vigtigt, at Danmark aktivt bekæmper det militære styre i Tyrkiet og den undertrykkelse af den faglige og politiske opposition, som regimet betjener sig af. En sag rejst ved Den europæiske Menneskerettighedskommission er et af de konkrete skridt, som Danmark kunne tage.

Udenrigsministeren har i første omgang den 16. december 1981 svaret LO meget vagt. Nu må det være tiden til konkret handling. Da retssagen mod de 52 er i fuld gang, og da de risikerer dødsstraf, er det nødvendigt at handle hurtigt.

Steen Folke (VS):

Ingen i denne sal er vist i tvivl om, at det tyrkiske militærregime overtræder menneskerettighederne på det groveste. Man har forbudt en række faglige og politiske organisationer, man har kastet tusindvis af modstandere af regimet i fængslerne uden lov og dom, og der foreligger en lang række dokumenterede tilfælde af anvendelse af tortur.

Den danske regering har taget afstand fra det tyrkiske militærregime, og det er udmærket. Men jeg mener, at der er gået alt for lang tid, hvor man har holdt sig til at tage verbal afstand fra regimet og i øvrigt ikke gjort noget, der i særlig grad har kunnet genere det. Jeg synes, det er meget trist, at Tyrkiet stadig er medlem af Europarådet så længe efter, at militærdiktaturet er blevet etableret.

En af de ting, man kunne gøre, var at indklage Tyrkiet for Den europæiske Menneskerettighedskommission, og det har LO foreslået regeringen. VS støtter dette forslag, og jeg håber, at regeringen meget snart – for det haster – vil gøre noget for at få indklaget Tyrkiet for Den europæiske Menneskerettighedskommission.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Fra dansk side har vi meget klart både i Europarådet, inden for EF og senest forleden dag i NATO markeret vore betænkeligheder ved udviklingen i Tyrkiet. Jeg har endvidere taget initiativ til, at spørgsmålet om situationen i Tyrkiet vil blive taget op på det næste ordinære udenrigsministermøde inden for

[Udenrigsministeren]

rammerne af det politiske samarbejde mellem EF-landene.

Det er en beklagelig kendsgerning, at udviklingen på menneskerettighedsområdet i Tyrkiet går i en forkert retning, og at der foreligger urovækkende oplysninger om anvendelse af tortur.

Den sag, der er indledt mod 52 faglige ledere, og særlig det forhold, at de tiltalte risikerer dødsstraf, må naturligvis give anledning til den største bekymring. Det har vi fra dansk side på et tidligt tidspunkt givet udtryk for over for de tyrkiske myndigheder, og det er naturligvis mit håb, at domstolen i Istanbul ikke vil følge anklagemyndighedens krav om at idømme dødsstraf.

For øjeblikket er der en delegation af parlamentarikere fra Europarådet i Tyrkiet for at undersøge forholdene på stedet. Jeg venter med megen interesse på de meldinger, der kommer tilbage; sammen med de meldinger, vi får dernedefra gennem vor ambassade, danner de grundlaget for, at man kan vurdere sagen, og samtidig vil vi holde os i kontakt med forskellige andre lande med henblik på at undersøge, om der kan skabes en tilstrækkelig bredde bag beslutningen om at indklage Tyrkiet for Menneskerettighedskommissionen i Strasbourg.

Jeg mener, det er nødvendigt, at man vurderer tingene virkelig igennem, og jeg mener, det er vigtigt, at der er en tilstrækkelig bredde. Men regeringen er som sagt meget optaget af sagen og følger den meget nøje.

Steen Folke (VS):

Jeg kan desværre ikke erklære mig særlig tilfreds med det svar, jeg har fået, for det er jo ikke nok at være bekymret og betænkelig og følge sagen nøje osv. Det er selvfølgelig udmærket, men det, det handler om, er nu engang nogle konkrete skridt, der skal tages, og da må jeg sige, at jeg da i pressen har set ministeren, hvad skal vi sige, mere positivt citeret for, at man ville gøre noget. Det sagde ministeren knap nok ved denne lejlighed.

Jeg synes, det kan være udmærket, hvis man får en lang række lande med til at indklage Tyrkiet for Menneskerettighedskommissionen. Det er da helt fint, hvis man kan få en masse lande med, det er glimrende, men det må ikke blive en sovepude, og jeg kan ikke være enig med ministeren i den

vurdering, at det er en nødvendig forudsætning for at gøre det med effekt. Hvis Danmark alene indklager Tyrkiet for Menneskerettighedskommissionen, skal jeg garantere for, at det kommer til at gøre indtryk. Jeg er sikker på, at de, der bekæmper regimet i Tyrkiet, vil være meget glade for den håndsrækning, det vil være, hvis Danmark ganske alene tog dette skridt. Nu vel, det ville da være endnu bedre, hvis f. eks. de nordiske lande kunne gøre det sammen, og jeg har forstået, igen på pressen, at der i de øvrige nordiske lande er en positiv indstilling til at gøre det sammen med Danmark.

Jeg vil gerne spørge ministeren: hvis nu de øvrige nordiske lande vil være med, vil Danmark så ikke gå sammen med dem og sørge for at få indklaget Tyrkiet for Menneskerettighedskommissionen? Jeg synes, det er helt åbenlyst, at det ville gavne den kamp imod et undertrykkende militærregime, der foregår i denne tid. Kan man så få endnu flere lande med, nogle lande i EF, eller hvad det måtte være, er det da bare udmærket, men kan man ikke, må det ikke blive en sovepude, det må ikke være det, der forhindrer, at der overhovedet bliver taget konkrete skridt. Og man må jo nok ikke være alt for blåøjet. Vi ved jo godt, at der er nogle NATO-lande, som ikke synes, der skal rodes alt for meget op i dette med Tyrkiet, så man kan nok på forhånd sige, at det nok ikke er alle, der vil være positive. Men det må ikke blive en forhindring for, at Danmark gør noget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ministeren meddelte, at et udvalg fra Europarådet for øjeblikket opholdt sig i Tyrkiet, og at regeringen afventede, hvilke oplysninger dette udvalg kunne komme med; derefter ville ministeren undersøge, om der kunne komme tilstrækkelig bredde i en aktion i Tyrkietspørgsmålet. Jeg vil i den anledning gerne spørge: vil det være fuldstændig udelukket, at ministeren kunne lade Danmark aktionere, selv om man ikke kunne overtale andre end nordiske lande til at være medaktionærer i en indsats mod militærregimet i Tyrkiet? Jeg kan i den forbindelse minde om, at Danmark sammen med de øvrige nordiske lande rejste spørgsmålet om militærregeringen i Grækenland, og det kom der da noget godt ud af.

Knud Lind (FP):

Nu har man fokuseret i lang tid på Tyrkiet, og man taler om, at der er indledt sager mod faglige ledere. Nu vil jeg godt spørge ministeren, om man for så vidt angår alle de faglige ledere, der i Polen er fængslet m.v., ønsker med samme iver at gå ind i det, som når talen er om Tyrkiet?

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Taleren går noget uden for det stillede spørgsmål.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Hr. Steen Folke har den opfattelse, at Danmark i givet fald alene kan indklage Tyrkiet for Menneskerettighedskommissionen i Strasbourg, og bruger som argumentation herfor, at det ville glæde modstanderne af regimet.

Jeg kan nu ikke helt dele den opfattelse. Jeg har tidligere ved en anden lejlighed i et andet forum sagt til hr. Steen Folke, at efter min mening er det nødvendigt, at der er en tilstrækkelig bredde. Hvis Danmark står alene i en sådan sag, tror jeg snarere, at det vil glæde det nuværende regime i Tyrkiet, for det vil da kunne påvise, at der ikke var tilslutning fra andre vesteuropæiske nationer til en sådan aktion. Det er derfor, jeg har den opfattelse, at selvfølgelig skal vi have vores holdning klar, og det har regeringen i denne sag, men vi skal også være meget påpasselige med, hvilken fremgangsmåde vi anvender.

På det direkte spørgsmål fra hr. Steen Folke, om vi vil være med, hvis andre nordiske lande vil, er svaret et klart ja, men jeg må også gøre hr. Steen Folke opmærksom på, at som tingene ligger for øjeblikket, er det Danmark, der i den debat, der indtil nu har været ført i forskellige internationale fora, tydeligst har sagt fra over for de nuværende forhold med hensyn til menneskerettighederne i Tyrkiet.

Jeg tror, at jeg med disse bemærkninger har svaret også hr. Bernhard Baunsgaard. Og med hensyn til, hvad hr. Knud Lind spurgte om, vil jeg meget kort henvise til, dels hvad regeringen tidligere har udtalt om situationen i Polen, dels det communiqué, undskyld, den deklaration for nu at være formelt korrekt, som i forgårs blev vedtaget i NATO, og som

Danmark kunne tilslutte sig; den savner intet i tydelighed.

Steen Folke (VS):

Denne gang kan jeg sige, at jeg er glad for et klart tilsagn om, at Danmark er rede til at indklage Tyrkiet for Menneskerettighedskommissionen sammen med de andre nordiske lande. Jeg føler mig overbevist om, at det ikke bliver nogen vanskelig sag at blive enig med de andre nordiske lande om faktisk at tage dette skridt. Jeg er overbevist om, at der i de andre nordiske lande vil være en indstilling tilsvarende den danske, så derfor synes jeg, det var rart at få et helt klart tilsagn på dette punkt, og det vil sige, altså også uanset hvad forskellige andre EF-lande måtte mene. Jeg synes, det er vigtigt at have fået dette klare tilsagn.

Så vil jeg blot spørge ministeren, om han måske også kunne sige lidt om, hvor hurtigt man vil prøve at behandle denne sag. Det har jo bl.a. betydning for den retssag, ministeren omtalte, imod de 52 faglige ledere, som risikerer dødsstraf, og i øvrigt kommer der jo flere retssager. Der sidder tusindvis af andre faglige folk i fængslerne. Men bl.a. af hensyn til den aktuelle sag mener jeg, at det haster med at få gjort noget, og derfor vil jeg spørge ministeren, om han kan sige noget om, hvor hurtigt han vil forsøge at få skabt denne enighed med de andre nordiske lande, og så skride til handling. Jeg mener, det haster.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil også gerne takke for det klare svar om, at man vil aktionere, eventuelt sammen med de nordiske lande, men jeg vil også spørge herefter: kunne det eventuelt tænkes at blive i Europarådet?

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg kan til det sidste sige, at Danmark var det første medlemsland i Europarådet, der i Ministerkomiteen førte Tyrkiets situation frem med kritiske bemærkninger. Det er klart, at hele spørgsmålet om menneskerettigheder som sådan er baseret på det arbejde, der foregår i Europarådet, og det, vi drøfter for øjeblikket, er Menneskerettighedskommissionen i Strasbourg. Det er i princippet det uforenelige, der ligger i, at Tyrkiet er

[Udenrigsministeren]

medlem af Europarådet, og at hele grundlaget for Europarådets arbejde netop er menneskerettighederne.

Så vil jeg sige til hr. Steen Folke, at jeg kan ikke give noget konkret svar på hvornår osv. Det afgørende, jeg kan sige til tingets medlemmer, er, at regeringen meget nøje følger situationen, har kontakt på mange leder i denne sag, også med andre lande, om, hvordan og hvorledes tingene bør gribes an, men nævne et konkret tidspunkt vil jeg ganske simpelt ikke være i stand til i dag.

Steen Folke (VS):

Jeg fik lige en ny oplysning, da jeg gik ned fra talerstolen, af et medlem i salen. Jeg har ikke set det i pressen, men blev gjort opmærksom på, at Norge på NATO-mødet, vist i går eller i forgårs, har sagt, at den konservative norske regering ikke vil være med til at gøre noget. Jeg håber ikke, at man vil lade en konservativ norsk regering have en form for vetoret, for der er andre nordiske lande, man da forhåbentlig kan gå sammen med, sådan at en dansk handling ikke forhindres i givet fald.

Jeg går ud fra, at der ikke behøver at være enstemmighed blandt alle nordiske lande, men det vil jeg gerne spørge regeringen om. Hvis der er andre nordiske lande med, vil man så stadig væk skride til handling og ikke lade en enkelt konservativ regering i Norge forhindre det?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spn. nr. 1

2) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Poulsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange kvinder der er blevet engageret i Danmarks Radio/TV, siden ligestillingsloven er blevet vedtaget, samt oplyse, om ansættelsen af de mange kvinder er et led i en bevidst socialdemokratisk ligestillingspolitik?«

Skriftlig begrundelse

I adskillige programmer i Danmarks Radio/TV kan man nu opleve, at der er to eller flere speakere, producere, kommentatorer m.v., sædvanligvis en kvinde og en mand.

Jeg kan som eksempler nævne Hopla, Trafikredaktionen, Pausegymnastik m.fl.

Poulsgaard (FP):

Her i juledagene og den lange ferie, folketinget har holdt, har vi haft tid til at høre radio, og det er jo efterhånden som regel rædselsfuldt. De er så venstreorienterede derinde; der er snart ikke sund fornuft tilbage.

Men det endnu mere forfærdelige er, at næsten hvert program, man lukker op for, så er der to speakere på, en mand og en kvinde. Nu skal dette spørgsmål ikke forstås sådan, at jeg har noget imod kvinder. Vi har faktisk mange dygtige kvinder, og de gør det lige så godt som mænd på en lang række områder, så det er slet ikke dér, det ligger. Men ligestilling betyder ikke, at der behøver at være to til hvert job. Hvorfor i himlens navn kan Lars E. Christiansen f.eks. ikke selv klare den trafikradio? Det har han kunnet i mange år. Nu pludselig har han fået én mere på. Hvorfor kan man ikke oplæse 5 minutters gymnastik, uden man skal have to til det? Og i fjernsynet også står de jo i kø, mand-kvinde, mand-kvinde. Lad da mænd passe det arbejde, de kan, og kvinder det, de kan. Det andet er ikke nødvendigt.

Og så vil jeg gerne vide, hvor mange flere der bliver ansat, og bliver man ansat nu efter det kriterium derinde, at er man kvinde, bliver man bare ansat, uanset om der er mænd der har bedre kvalifikationer?

Det var sådan nogle spørgsmål, jeg gerne ville have belyst her i spørgetiden og ikke for at jagte kvinderne. Men det er rædselsfuldt, når man tænker på, at før i tiden kunne én speaker klare det, vi nu skal have sådan en dyngte til.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Ja, jeg må svare hr. Poulsgaard, at det jo nok er en smagssag, om man synes om eller ikke synes om at se mænd og kvinder på skærmen.

Men på det konkrete spørgsmål om ansættelsesproceduren ved Danmarks Radio kan jeg svare, at siden ligestillingslovens vedtagelse – det er jo det, hr. Poulsgaard spørger mig om i sit skriftligt formulerede spørgsmål – er der sket en stigning i det relative antal af nyansatte kvinder, således at det for pro-

[Ministeren for kulturelle anliggender]

grammedarbejdere fra 1978 til 1981 drejer sig om en stigning på 13 pct., mens det for andre medarbejdere, herunder kontorfunktionærer, i samme tidsperiode drejer sig om en stigning på 16 pct. Og jeg kan tilføje, at tallet for ansættelse af kvindelige medarbejdere ikke er udtryk for nogen form for tilrettelagt ligestillingspolitik, endsige for en kønskvotering, men ansættelserne er alene baseret på en kvalifikationsvurdering. I øvrigt mener jeg selv, at de tal, jeg har nævnet her, er udtryk for en tilfredsstillende udvikling.

Poulsgaard (FP):

Ja, jeg fik jo et svar, men om jeg skal sige tak, ved jeg knap nok. Jeg får jo godt nok ministerens ord for, at det er kvalificerede medarbejdere, man ansætter, men immervæk ligger der stadig det, at der er ansat betydelig flere kvindelige medarbejdere end mandlige, altså er mænd betydelig dummere end kvinder. Det må man gå ud fra, skulle man forstå det på den måde.

Og så dette med, at socialdemokratiske ministre kommer rendende og siger, at de pågældende er kvalificeret! Hver gang der er en topstilling i den offentlige sektor, er man jo også kvalificeret, bare man er socialdemokrat, ikke? Jeg er lidt utryk ved det.

Og alle disse programmer, hvor der er to speakere på, er det da rent tilfældigt, at det er en mand og en kvinde, der sidder dér? Skal der være to, hvad jeg mener er fuldstændig vanvittigt, til at annoncere det pladder, de sender, hvorfor kunne det så ikke i ét tilfælde være to mænd og i et andet tilfælde to kvinder? Efter min mening smager det simpelt hen af, at man har tvunget en ligestilling igennem, bare fordi man har fået dette ligestillingshalløj ind i samfundet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 2

3) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Poulsgaard (FP):

»Agter ministeren at tage en samtale med generaldirektøren for Danmarks Radio angående produktiviteten i Danmarks Radio sammenholdt med oplysningerne i Jyllands-Posten den 2. januar d.å., hvori det oplyses,

at schweiziske TV-folk er 10 gange så effektive som kollegerne i Danmark?«

Skriftlig begrundelse

I forbindelse med McKinseyrapporten fremgik det, at det amerikanske rationaliseringsfirma ikke ville røre ved Danmarks Radio med en ildtang, så slemt som det stod til. Dette er åbenbart helt korrekt, når man nu kan erfare, hvor arbejdsomme og effektive de schweiziske fjernsynsfolk er.

Poulsgaard (FP):

At det går godt i Schweiz ved vi jo alle sammen. Dér kunne den danske regering tage ned på skiferie og så måske lære lidt samtidig. Det var ingen dårlig idé. Så kunne vi jo også her i Jyllands-Posten den 2. januar i år starte det nye år med en god nyhed. Der stod: »Schweiziske TV-folk er 10 gange så effektive som kolleger i Danmark.« De har nok heller ikke alt det ligestillingshalløj i Schweiz; man bestiller simpelt hen noget.

Vi har haft McKinseyrapporten, vi har haft en utrolig masse rapporter om Danmarks Radio. Vi skulle have en større egenproduktion, og hvad ved jeg, men hver evig eneste gang er det løbet ud i sandet. Nu håber jeg ikke, at ministeren om 2 minutter står op her og siger: det er ikke mit bord, vi har radiatorformanden, og det skal hun nok klare. Det er folketingets bord, så længe folketinget fastsætter licensen.

Hvornår begynder de at bestille noget i Danmarks Radio? Og hvad er forklaringen på, at man i Schweiz kan lave 10 gange så meget som i Danmark? Der må være en eller anden forklaring, og den skulle gerne være nogenlunde fornuftig og acceptabel.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Hr. Poulsgaard rejser endnu en gang spørgsmålet om Danmarks Radios produktivitet, og hr. Poulsgaard henviser endnu en gang uændret til den rationaliseringsrapport, som blev udarbejdet af firmaet McKinsey. Ganske som jeg ved hr. Poulsgaards tidligere, med dette ganske identiske spørgsmål, senest spørgsmål nr. 1412 af 1981, har svaret, så er McKinseys rationaliseringsrapport en velkendt sag for radiatorådet, så når hr. Poulsgaard nu spørger mig, om jeg vil gøre gene-

[Ministeren for kulturelle anliggender]

raldirektøren for Danmarks Radio opmærksom på dette forhold, må jeg igen svare, at i overensstemmelse med denne rapportes konklusioner har radiatorådet besluttet, at Danmarks Radio selv iværksætter rationaliseringsinitiativer, og jeg er bekendt med, at radiatorådet løbende følger disse rationaliseringsbestræbelser, hvilket yderligere også fremgår af Danmarks Radios budgetter.

Jeg agter derfor ikke at foretage nogen henvendelse til Danmarks Radio om et spørgsmål, som Danmarks Radio for længst har taget op, og jeg har ikke ændret holdning til dette spørgsmål, siden hr. Poulsgaard stillede det sidste gang.

Poulsgaard (FP):

Det ulykkelige i dette samfund er, som Osvald Helmuth engang sang, at hatten sidder, som den sad, da den blev sat. Bliver man sat som generaldirektør i Danmarks Radio, så sidder man dér, uanset hvad der end sker, uanset hvor mange rapporter der kommer om, at effektiviteten simpelt hen er i bund.

Jeg fik intet svar på mit spørgsmål. Ministeren vil ikke tage en samtale herom, men man følger det løbende. Vi kan skrive dynger af papir i dette land, men gør ikke noget. Det, jeg spurgte om, fru minister, var: hvad er årsagen til, at TV- og radiofolk i Schweiz kan lave 10 gange det, man laver i Danmark? Det er lidt fantastisk. Er vi da ved at være sådan nogle svæklinge i Danmark, at vi ingen verdens ting kan, at vi simpelt hen skal sætte os ned og hvile, når der er gået 2 minutter? Hvad er der i vejen? Der må være en fornuftig forklaring på, hvorfor man i Schweiz kan lave 10 gange så meget, som man kan lave i Danmarks Radio. Jeg mangler stadig væk svar på det spørgsmål.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg må gøre hr. Poulsgaard opmærksom på, at hans spørgsmål til mig lyder således:

»Agter ministeren at tage en samtale med generaldirektøren for Danmarks Radio angående produktiviteten i Danmarks Radio...?«

Spørgsmålet er ikke, hvorfor der som påstået af hr. Poulsgaard er tale om større effektivitet i Schweiz end i Danmark. Til det sidste kan jeg kun sige, at jeg tror ikke, selv

hr. Poulsgaard er i stand til at gøre det umålelige måleligt, og mit svar gav udtryk for, at der er truffet forholdsregler, som efter min vurdering er tilfredsstillende med hensyn til en forbedring af produktiviteten i Danmarks Radio.

Poulsgaard (FP):

Vi skulle gerne have det samme spørgsmål, fru minister. Det spørgsmål, som jeg har stillet ministeren, var ikke det spørgsmål, som ministeren læste op, for ministeren stoppede efter »produktiviteten i Danmarks Radio...«, hvor jeg fortsætter:

»... sammenholdt med oplysningerne i Jyllands-Posten den 2. januar d.å., hvori det oplyses, at schweiziske TV-folk er 10 gange så effektive som kollegerne i Danmark?«

Det er faktisk det, jeg har spurgt om, og ikke det andet, som ministeren stod heroppe og svarede på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 8**4) Til undervisningsministeren af:****Tinning (VS):**

»Hvilke konkrete skridt agter ministeren at tage for at fremskaffe praktikpladser til alle EFG-elever, der har været gennem basisåret?«

Skriftlig begrundelse

Der er i dag mindst 6.000 EFG-lærlinge, der er forhindrede i at få en praktikplads, efter at de har afsluttet basisuddannelsen. Dertil kommer, at ca. 4.000 lærlinge i løbet af 1981 har opgivet at fuldføre basisuddannelsen, bl. a. på grund af den manglende udsigt til praktikplads.

I april 1981 indgik undervisningsministeren to aftaler med henholdsvis arbejdsmarkedets parter og de kommunale og amtskommunale myndigheder og lovede i den forbindelse, at alle eventuelle udestående problemer skulle være løst inden årets udgang, et løfte, som regeringen senere har vedkendt sig ved adskillige lejligheder.

I dag må undervisningsministeren dog erkende, at »Nu viser erfaringen bare, at problemerne ikke er blevet løst«. (Socialistisk Dagblad, 7. januar 1982).

[Tinning]

På denne baggrund må det være klart, at der er behov for en lovgivning på området her og nu, som må indebære, at det nødvendige antal praktikpladser bliver oprettet.

Tinning (VS):

Undervisningsministeren og regeringen har adskillige gange lovet at løse problemet med de manglende praktikpladser inden for EFG. I løbet af hele 1981 hed det sig, at problemet ville være løst inden årets udgang, men i dag er der mindst 6.000 EFG-lærlinge, der ikke kan få en praktikplads, til trods for at de har afsluttet basisuddannelsen.

Af den redegørelse, statsministeren gav folketinget i går, fremgår det, at regeringen eventuelt vil søge at løse praktikpladsproblemet igennem lovgivning. På den baggrund vil jeg godt have oplyst, om regeringen vil lovgive, hvornår regeringen vil gøre det, og hvad regeringens lovforslag kommer til at gå ud på.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Nu er hr. Tinning nyt medlem af folketinget, og derfor skal jeg kort repetere, hvad der unægtelig er sagt mange gange tidligere fra denne talerstol.

Regeringen indgik i april måned 1981 en aftale med arbejdsmarkedets parter om fremskaffelse af lære- og praktikpladser, og der er på baggrund af denne aftale fremskaffet ganske mange lære- og praktikpladser i den resterende del af 1981. I henhold til denne aftale skulle der i efteråret laves en rapport over, hvordan forløbet havde været, og der skulle derefter indkaldes til drøftelse med arbejdsmarkedets parter af konkrete forslag til løsning af de udestående problemer.

Men så skete der jo det den 12. november, at VS var med til at vælte regeringen, og dermed var VS også medvirkende til og medansvarlig for, at dette efter min mening uhyre vanskelige problem forblev uløst, for vi kunne ikke holde dette møde, regeringen kunne ikke i den situation gå ud og holde møde og træffe bindende aftaler. Fordi VS var medvirkende til at vælte regeringen, gik dette arbejde altså i stå.

Hvad angår konkrete tiltag, så må de bl. a. afhænge af, at dette møde, som jeg lige har omtalt, bliver afholdt – det vil det blive i meget nær fremtid – altså en færdiggørelse af de forpligtelser, der ligger i henhold til afta-

len. Jeg venter i den nærmeste fremtid at kunne lægge nogle forslag frem til drøftelse her i folketinget. Det vil formentlig – jeg siger udtrykkelig: formentlig – ske i forbindelse med den debat, statsministeren i går bebudede om ungdomsarbejdsløshedsproblemerne. Der vil vi have afklaret, hvad det er for konkrete tiltag, der vil være behov for, og de vil kunne drøftes ved en sådan lejlighed.

Tinning (VS):

Jeg takker for repetitionen af det konkrete sagsforløb. Jeg vil da lige til den dér med, at VS var med til at vælte regeringen, sige: lad os vente med den del af diskussionen. Vi sagde dengang – og det var indlysende klart – at regeringen valgte at vælte sig selv, regeringen valgte at gå til sine forligspartier med nogle udspil, som enhver kunne sige sig selv måtte føre til et sammenbrud. I den situation stemte vi selvfølgelig ud fra vore rent saglige og politiske holdninger til de spørgsmål.

Men tilbage til det med praktikplads-spørgsmålet. Jeg står også her med den aftale, undervisningsministeren omtalte, og det er jo rigtigt, at det hedder i den, at man skulle foretage en samlet vurdering i september 1981 med henblik på, at udestående problemer blev løst inden årets udgang.

Det er klart uacceptabelt, når undervisningsministeren forsøger at sige, at valget har forhindret, at vi har kunnet gøre noget som helst. Ja men valget har da ikke forhindret regeringen i at sige klart: vi ønsker at lovgive på den og den måde, vi ønsker at løse praktikpladsproblemet på den og den måde. Da man i hele 1981 sagde, at man nok skulle løse problemet, så var det vel ikke, fordi man havde en forestilling om, at man igennem nogle møder nok skulle finde frem til en løsning. Det må være, fordi man har haft nogle konkrete forslag, og det er dem, jeg for det første godt vil høre om. For det andet vil jeg godt, om muligt, have lidt mere præcist at vide, om det sker i forbindelse med redegørelsesdebatten om ungdomsarbejdsløsheden. De 6.000, der har været igennem basisuddannelsen og ikke kan få en praktikplads, kan ikke være tilfredse med eller leve af, at vi formentlig får noget at vide engang om nogle måneder.

Knud Lind (FP):

[Knud Lind]

Det, der får mig herop, er, at ministeren talte om, at nu kom der jo altså et valg, og det forhindrede noget. Jeg vil godt spørge i den forbindelse: uanset om der har været valg eller ej, hvad har man så gjort for at forkorte tiden for godkendelsesproceduren for så vidt angår nye lære- og praktikpladser i den forløbne periode?

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg anmoder om, at diskussioner om valget ikke tages op mere under dette spørgsmål. Vi har jo haft valget, så jeg ser ingen grund til at drøfte det yderligere her.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg skal følge formandens anmodning og lade være at berøre valget.

Når hr. Tinning taler om, at vi formentlig eller muligvis får noget at vide engang om nogle måneder, så tror jeg ikke, at hr. Tinning hørte, hvad jeg sagde. Jeg sagde, at det ville blive i forbindelse med den debat, som statsministeren bebudede i sin åbningstale i går, og hvorom der står, at den vil blive afholdt i januar måned. Det er altså om et par uger; det er i den størrelsesorden.

Når hr. Tinning så spørger mig om konkrete ting, må jeg svare, at vi har bebudet og ønsket en debat om ungdomsarbejdsløshedsproblemerne; vi finder, det er rimeligt, at tingene bliver set i sammenhæng, og de mere konkrete detaljer vil fremgå af debatten.

Hr. Knud Lind spørger, hvad der er gjort for at forkorte tiden for godkendelsesproceduren. Jeg kan nævne, at det udvalg, der i henhold til aftalen med arbejdsmarkedets parter var nedsat om hele lære- og praktikpladsproblemet, har udfoldet en meget stor mødeaktivitet, herunder haft samtlige faglige udvalg inde til en møderække. Det har over for de faglige udvalg redegjort for, hvad dette udvalg fandt der var af problemer, har hørt på, hvad de faglige udvalg fandt der var af problemer, og så er der simpelt hen taget fat på disse problemer: forenkling af papirgangen, forkortning af den tid, godkendelsesproceduren tager, og en lang række andre ting.

Tinning (VS):

Nu sagde undervisningsministeren faktisk, at man formentlig vil kunne komme med nogle konkrete ideer vedrørende dette prak-

tikpladsproblem i forbindelse med redegørelsesdebatten om ungdomsarbejdsløsheden. Jeg forstår det nu sådan, at det ikke er noget, man formentlig vil gøre, men at regeringen, når den debat kommer – og det er i størrelsesordenen 2–3 uger – vil fremlægge sine konkrete lovforslag vedrørende løsning af praktikpladsproblemet. Det er selvfølgelig for sent både i forhold til problemets udvikling gennem flere år og i forhold til løfterne sidste år, men det er selvfølgelig bedre end ingenting, og det vil jeg så sige tak for.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg må rette det. Det er ikke for sent i forhold til løftet sidste år, for i aftalen med arbejdsmarkedets parter indgik præcis, at man skulle forsøge at løse problemet inden udgangen af 1981 og uden lovgivning. Så det løfte, regeringen på det tidspunkt gav arbejdsmarkedets parter, var, at der ikke blev lovgivet inden årets udgang.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 3

5) Til *arbejdsministeren* af:

Poulsgaard (FP):

»Agtter ministeren at tage initiativ til at pålægge arbejdsformidlingen at anvise folk til snerydning?«

Skriftlig begrundelse

I de glade tressere, da vi næsten ingen arbejdsløse havde, var de få, der tilfældigvis var arbejdsløse, meget interesserede i at få snerydning. Man stillede på rådhusene tidligt om morgenen og blev sendt ud at fjerne den sne, der var. Folk var endda glade for at tjene en skilling ved det.

I dag, hvor vi har 300.000 arbejdsløse og udbetaler 16–17 mia kr. årligt i understøttelse, kan man næsten ikke komme frem for sne.

Jeg henviser i øvrigt til mit åbne brev til arbejdsministeren den 17. december 1981, hvorpå jeg ikke har fået svar.

Poulsgaard (FP):

Ja, vi skal i hvert fald denne gang være klar over, hvad vi snakker om. Jeg har spurgt ministeren: »Agtter ministeren at tage initia-

[Poulsgaard]

tiv til at pålægge arbejdsformidlingen at anvise folk til snerydning?» Det er det, spørgsmålet går på.

Det er klart, at hvis man tager et sådant initiativ, som jeg ønsker ministeren gør, så skal der også nogle penge til. Det er jeg fuldstændig klar over, men ministeren ved jo ligesom jeg, at vi bruger 16-17 mia kr. til arbejdsløshedsunderstøttelse.

Vi er nogle stykker, der synes, det er lidt fantastisk, at man ikke kan komme frem på voré gader og veje på grund af sne. Sneen ligger alle mulige steder. Der sker ulykker, folk falder og brækker ben, man kan ikke parkere normalt, og så parkerer man i tredje position, og der sker en masse forskellige ting på grund af det. Den sne, der faldt i fjor, skulle gerne fjernes i år. Jeg ved godt, at den bliver fjernet, når sommervarmen kommer, men den skulle gerne fjernes lidt før.

Det er den ene ting, og det er det, jeg faktisk gerne vil have ministeren til at svare mig på: vil ministeren optage sådanne forhandlinger med kommunerne? Jeg ser til min rædsel i avisen i dag, at indenrigsministeren har sagt til kommunerne: I kan låne nogle flere gysser til at rydde sne, hvis I ikke kan få dem til at slå til. Ja men vi har de midler, vi bruger til understøttelsen, og jeg vil, at ministeren får lavet det lovmæssigt i orden, så de folk, der bliver anvist arbejde ved snerydning, bliver betalt af de penge. Det vil jeg gerne have et svar på.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Hr. Poulsgaard har spurgt mig, om jeg vil pålægge arbejdsformidlingen at anvise ledige til snerydning. Dette spørgsmål – det kunne man næsten høre på hr. Poulsgaard at han godt selv var klar over – er helt overflødig, for selvfølgelig skal arbejdsformidlingen anvise ledig arbejdskraft til snerydning, og det gør arbejdsformidlingen også. Alle ordrer vedrørende snerydning, som er kommet til arbejdsformidlingen, er blevet ekspederet, også i det konkrete tilfælde, hr. Poulsgaard har henvist til. Arbejdsdirektoratet har derudover sagt til arbejdsformidlingen, at man må planlægge sådan, at der til stadighed er taget de nødvendige skridt, sådan at selv store ordrer hurtigt kan blive ekspederet.

Som hr. Poulsgaard ved, er det ikke arbejdsformidlingen, der rydder sne her i lan-

det. Det er kommunerne, og problemet er, at kommunerne ikke i nævneværdigt omfang har afgivet ordrer. Det er vel både hr. Poulsgaards og mine partifæller ude i kommunalbestyrelserne, der har det ansvar. Det hænger måske sammen med, at kommunerne ikke har afsat tilstrækkelige midler på budgettet til at imødegå den hårde vinter, vi har.

Derfor har indenrigsministeren meddelt kommunerne, at eventuelle merbevillinger til dette formål kan holdes uden for de aftalte budgetrammer. Hvis ikke de kan klare det over reserveerne i kommunerne, kan den lånoptagelse, der så bliver nødvendig, holdes uden for gældende rammer.

Alle må være enige med hr. Poulsgaard i, at der skal ryddes sne, og må også være enige med hr. Poulsgaard i det fornuftige i at skabe beskæftigelse ad den vej. Derfor har regeringen taget de nødvendige skridt inden for de lovrammer, vi har i dag, til at give kommunerne praktisk mulighed for at sætte mere arbejde i gang. Lad os være fælles om det, men regeringen ønsker ikke at deltage i hr. Poulsgaards hetz mod de arbejdsløse i denne forbindelse.

Poulsgaard (FP):

Jeg havde faktisk tænkt mig at gå herop og sige en stor tak til arbejdsministeren, men det forhindrede arbejdsministeren mig i med det sidste, han sagde. Hvad er det for en hetz mod de arbejdsløse? Hvis ikke jeg læser dagens aviser fuldstændigt forkert, hvis ikke alle aviser er fejlskrevet, så har socialdemokratiet nedsat et udvalg – socialministeren sidder jo her i salen – der simpelt hen siger, at det skal være en pligt at tage imod anvist arbejde. Det er noget af det samme, jeg vil her: når du får understøttelse og kommunen anviser dig arbejde, så skal du tage det.

Jeg er glad ved, at arbejdsministeren er kommet så langt, som han er kommet. Jeg synes bare, vi mangler lige det allersidste, at kommunerne ikke skal ud at optage lån, men at kommunerne kan trække på understøttelsespengene. Humlen er, at kommunerne ikke tør sende bud efter folk til snerydning, fordi de ikke ved, om de kan få det dækket, og derfor skulle man kunne tage det af understøttelsespengene.

Askjær Jørgensen (FP):

[Askjær Jørgensen]

Det ville være så vidunderligt, hvis arbejdsministeren ville præcisere, om det er at hetze mod arbejdsløse, hvis man ønsker, at arbejdsløse skal have et job i stedet for at gå ledige. Er det at hetze mod nogen, at man ønsker, at de skal have noget at bruge sig selv til og være i beskæftigelse fremfor at gå ledige?

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg er selvfølgelig ulykkelig, hvis jeg er kommet til at rette en forkert anklage mod hr. Poulsgaard.

Jeg vil gerne sige til hr. Askjær Jørgensen med det samme, at den del af det, der har at gøre med at sætte ledige til at rydde sne, altså skabe mere beskæftigelse, er jeg meget positiv over for, det har jeg også sagt i mit svar. Når jeg bruger udtrykket »hetz« – eller mistænkeliggørelse, hvis man kan lide et sådant mere dansk udtryk for det samme – så tænker jeg på formuleringen af den skriftlige begrundelse for hr. Poulsgaards spørgsmål, som også hr. Askjær Jørgensen har adgang til at læse. Der står deri:

»I de glade tressere, da vi næsten ingen arbejdsløse havde, var de få, der tilfældigvis var arbejdsløse, meget interesserede i at få snerydning. Man stillede på rådhusene tidligt om morgenen og blev sendt ud for at fjerne den sne, der var. Folk var endda glade for at tjene en skilling ved det.

I dag, hvor vi har 300.000 arbejdsløse . . .« osv. osv., kan vi ikke få ryddet sneen væk.

Her ligger en klar understregning af, at der i virkeligheden er tale om, at de arbejdsløse ikke ønsker at udføre dette arbejde. Jeg har dokumenteret over for hr. Poulsgaard, at det ikke er rigtigt. Problemet ligger et andet sted, og det problem må vi løse. Det skal løses her og nu, det vil sige, at det må løses, uden at der skal ske lovændring, for skal vi først have jobskabelsen igennem, som jeg forstår hr. Poulsgaard er lige så glad for, som jeg er, så vil det være sommersolen, der klarer snerydningen – ikke de ledige.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 14

6) Til *arbejdsministeren* af:

Grethe Fenger Møller (KF):

»Hvordan vil ministeren sikre, at unge mennesker ikke kommer til at vente i måneder på ansættelse i lærepladser, som private virksomheder har nyoprettet for at afhjælpe ungdomsarbejdsløsheden?«

Skriftlig begrundelse

I Jyllands-Posten torsdag den 7. januar d.å. står der, at man i Århus lader unge mennesker vente i op til flere måneder på job, der er oplåede som ledige. I amtets beskæftigelsessekretariat skal en fuldmægtig sætte et stempel på arbejdsformidlingens anbefaling af, at den virksomhed, der har oprettet en ekstraordinær læreplads, er berettiget til et tilskud på 16.000 kr. Beskæftigelsessekretariatets begrundelse for forsinkelsen er, at fuldmægtigen er overbebyrdet med arbejde.

Grethe Fenger Møller (KF):

Statsministeren sagde i sin redegørelse til folketinget i går, at et af de største problemer, det danske samfund og folketinget står over for, er bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden. Det er jeg enig i, og det ved jeg også at arbejdsministeren er. Det er på denne baggrund, jeg har stillet mit spørgsmål.

Jeg finder, at det giver anledning til dyb bekymring, når det bliver oplyst, at unge i Århus amt må vente i månedvis på ansættelse i lærepladser, som private virksomheder har oprettet ekstraordinært som et led i bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden. Man får oplyst, at Århus amts beskæftigelsessekretariat har en meget lang ekspeditionstid, og det er bare, fordi det skal have sat et stempel på en anbefaling fra arbejdsformidlingen af, at den pågældende private virksomhed kan få et tilskud på 16.000 kr.

Det bliver ikke bedre af, at vi ved, at i Århus amt er 50 pct. af de ledige unge arbejdsløse, og det bliver heller ikke bedre af, at vi ved, at Århus amt er et af de to amter, der siden 1980 har kørt et forsøg med en ungdomsgarantiordning, som statsministeren i går bebudede at regeringen ønsker at gøre til en landsdækkende ordning inden udgangen af 1983. Hvis vi skal bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden, så er der et meget stort behov for, at vi får dette til at fungere administrativt, også hvis det skal være landsomfattende, og det er på denne baggrund, jeg ger-

[Grethe Fenger Møller]

ne vil have oplyst, hvad arbejdsministeren vil gøre for at sikre, at det ikke er den slags administrative problemer, som bevirker, at vi ikke får gang i tingene.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg er ganske enig med fru Grethe Fenger Møller i, at der må ske en hurtig og positiv behandling af godkendelse af og måske også tilskud til nyoprettede lære- og praktikpladser. Det kan jeg kun være helt enig i. Derfor er arbejdet i den offentlige forvaltning med disse sager også blevet speedet ganske betydeligt op.

I den sag, fru Grethe Fenger Møller henviser til, tog amtets behandling i alt 3 dage, og med et positivt resultat. Man skal ikke tro alt, hvad man læser i avisen, fru Grethe Fenger Møller, det tog 3 dage.

En flaskehals kan imidlertid være det faglige fællesudvalgs godkendelse af nye læresteder, hvilket desværre ofte kan trække ud i månedsvis. Dette problem må derfor løses, og jeg tror, fru Grethe Fenger Møller er klar over, at i de faglige fællesudvalg sidder arbejdsmarkedets parter, og det er inden for bestemte brancher et alvorligt problem. Dette problem må løses i forbindelse med en eventuel lovgivning om fremskaffelse af lære- og praktikpladser, sådan at virksomhederne og de unge ikke skal gå og vente.

Må jeg i øvrigt henvise til statsministerens løfte om administrative forenklinger i forbindelse med kampen mod ungdomsarbejdsløsheden, hvilket fru Grethe Fenger Møller spurgte om. Det vil vi selvfølgelig tage konkrete skridt til at leve op til, også selv om blokeringerne ikke ligger i den offentlige forvaltning, men i den del af systemet, organisationerne administrerer.

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg vil gerne takke arbejdsministeren, fordi arbejdsministeren er enig i, at dette skal gå så hurtigt og så smidigt som muligt.

Den sag, som har dannet baggrund for, at jeg har rejst spørgsmålet, er jo en sag, som har været nævnt i Jyllands-Posten. Jeg forstår på den konkrete sag, at det faglige fællesudvalg den 3. november har godkendt oprettelsen af tre lærepladser. Skal jeg forstå arbejdsministerens svar sådan, at Jyllands-Postens oplysninger er urigtige, at der den 6.

november er givet et bekræftende svar om, at de pågældende lærepladser kunne oprettes?

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Ja, med hensyn til pressen gør den det vel så godt, den kan, men den laver vel også fejl, som fru Grethe Fenger Møller og jeg jo ofte gør det.

Af den artikel, fru Grethe Fenger Møller henviser til, fremgår det, at arbejdsformidlingen i Århus skulle have anbefalet amtskommunen at bevilge den pågældende virksomhed de ansøgte tilskud tirsdag den 3. november 1981. Dette strider mod de faktiske forhold, idet arbejdsformidlingen i Århus først modtager ansøgningen på denne dato. Amtskommunen får først kendskab til ansøgningen mandag den 14. december 1981 og giver, som jeg sagde før, over for virksomheden mundtligt tilsagn torsdag den 17. december. O.k., den kunne have gjort det allerede den 15. december, men det var altså kun 3 dage.

Når dette er sagt – der kan jo komme en fejl ind i enhver avisartikel, uden at der ligger nogen ond hensigt bag – så tror jeg det er rigtigt at sige, at der kan være problemer med sagsbehandlingen, og dér har jeg nævnt, at den ene flaskehals er den organisationsadministrerede del af godkendelsesproceduren. Der kan også være det problem, at nogle af de oplysninger, man skal have fra virksomheden, hvis der er tale om en ufyldstgørende ansøgning, kan man godt vente på i måneder.

Derfor er en af vores tanker, at når folk søger om at få oprettet en lære- eller praktikplads, så tager et menneske fra arbejdsformidlingen, eller hvordan vi skal organisere det, hånd om sagen fra start af og sikrer, at alle fornødne oplysninger er inde fra starten, sådan at det papirarbejde, der er knyttet til det, udføres af dem, der alligevel skal behandle ansøgningen til sin tid, altså arbejdsformidlingen, fremfor at det pålægges som en byrde i forhold til virksomhederne.

Grethe Fenger Møller (KF):

Ja, der er vel ingen grund til længere at diskutere datoer i den konkrete sag.

Selv om det ikke direkte fremgår af mit spørgsmål, vil jeg spørge arbejdsministeren – jeg ved ikke, om han på stående fod er i stand til at besvare det, ellers kan vi jo vende tilbage til det i anden sammenhæng – om

[Grete Fenger Møller]

han er i stand til at oplyse noget om, hvad den gennemsnitlige ekspeditionstid for sager af denne art er på landsplan.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 12

7) Til *socialministeren* af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Hvornår stopper ministeren Tvindimperiets misbrug af skatteyderkroner via bistanndsloven?«

Skriftlig begrundelse

Det er ikke let at se, at man gavner unge mennesker for 12.000 kr. pr. måned ved at give dem et narkoophold på et livsfarligt skib under fremmede himmelstrøg.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg vil godt begynde med at sige, at jeg håber, vi har fået en ny socialminister, der kan medvirke til, at vi får afklaret nogle ting på det socialpolitiske område. Jeg vil også sige, at jeg selvfølgelig er klar over, at vi har rejst en forespørgselsdebat vedrørende Tvindimperiet. Der har jo været så mange ting fremme i pressen, der har gjort os meget nervøse.

Vi finder faktisk, at man ikke kan have, at kommuner udbetaler noget i retning af 12.000 kr. pr. barn, for at de kan være om bord på nogle skibe, som ikke skulle have lov til at sejle. De historier, man har læst forskellige steder, om, hvordan de sidder som berusede narkomaner rundt omkring i havnene, er vi meget urolige over. Derfor håber vi, at vi her og nu kan få et prompte svar fra den nye socialminister om, at det er noget, man er meget opmærksom på, og at man vil være sikker på, at dette ikke accelererer.

Socialministeren (Bent Hansen):

Det fremgår af begrundelsen for det stillede spørgsmål, at det drejer sig om småskolernes skibsprojekter, der er en mindre del af Tvindskolernes virksomhed.

Som det tidligere er oplyst over for folketinget i socialministerens svar den 20. november 1981 på spørgsmål nr. 232, har industriministeriet den 30. oktober 1981 i samar-

bejde med socialministeriet udsendt en bekendtgørelse, der bemyndiger direktøren for statens skibstilsyn til at fastsætte bestemmelser om de sikkerhedsmæssige og sundhedsmæssige forhold, hvorunder arbejdet om bord i skoleskibe, lejrskoleskibe m. v. skal udføres. Efter bekendtgørelsen skal der i samarbejde med de sociale myndigheder foretages syn af de skibe, hvorpå der befinder sig børn og unge, anbragt om bord i medfør af bistanndsloven, med henblik på at fastsætte de nærmere regler for hvert enkelt skib.

Jeg kan oplyse, at statens skibstilsyn og socialstyrelsen nu har afsluttet tilsynene af samtlige skoleskibe under Tvinds småskoleprojekter i udlandet. På baggrund af de indhentede oplysninger om skibenes sikkerhedsmæssige vedligeholdelsestilstand såvel som oplysninger om forholdene om bord i øvrigt er socialstyrelsen og statens skibstilsyn enige om, at det ikke vil være forsvarligt at tillade fortsat sejlads med de elever, der i øjeblikket er eller påtænkes tilknyttet Tvindskolernes skibe. Skibstilsynet har derfor nedlagt forbud mod videre sejlads af de skibe, der i øjeblikket befinder sig i udlandet, og socialstyrelsen har vejledet de anbringende kommuner med hensyn til hjemtagelsen af eleverne.

Skibstilsynet og socialstyrelsen vil fastsætte de nærmere regler og vilkår for godkendelse af en fortsættelse af hvert enkelt skibsprojekt.

Askjær Jørgensen (FP):

Tak for et positivt svar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 13

8) Til *socialministeren* af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Er det ikke tegn på, at det haster med ændringer ved socialudvalgsbørnefjernelser, når vi nu er så vidt, at 4 kendte præster må skjule et barn for et jysk socialudvalg?«

Askjær Jørgensen (FP):

Ja, det er jo et andet stort område, hvor der har været megen debat i offentligheden, og hvor man får masser af henvendelser fra især enlige, altså ikke fra forældre, men fra én forælder, hvor man har problemer med

[Askjær Jørgensen]

forældreretten, for det er, ligesom der har været mange tvivlsspørgsmål med tidligere socialministre. Derfor synes jeg, det var rart, hvis vi lige kunne få føling med, hvordan den nye socialminister ser på dette område, og sikre, at der ikke sker urimelige tvangsfjernelser.

Socialministeren (Bent Hansen):

Jeg kan gøre svaret ganske kort, for jeg går ud fra, at der fra spørgerens side sigtes til det lovforslag om en ændring af bistandslovens afsnit 8, der blev fremsat her i tinget den 20. oktober 1981, og som var til første behandling den 28. oktober 1981. Ikke mindst fordi forslaget fik en meget positiv modtagelse, er det blevet genfremsat, i øvrigt allerede ved mødets start her i dag, og det er altså mit personlige første lovinitiativ over for denne forsamling.

Lad mig i øvrigt tilføje, at ingen jo må skjule et barn for et socialudvalg, der har besluttet at yde barnet støtte. Det følger tværtimod af bistandslovens § 23, at handlinger af denne art straffes med hæfte eller fængsel i indtil 2 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

Askjær Jørgensen (FP):

Ja, jeg havde jo stillet spørgsmålet, inden jeg havde set, hvilke lovinitiativer ministeren ville komme med. Jeg synes, det er rart at få at vide og for offentligheden nu at få slået fast, at vi kan regne med, at den nye minister vil fortsætte arbejdet med at få afklaret dette område. Og så håber jeg, at vi kan enes om noget godt, når vi forhåbentlig snart får det til første behandling.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 14. januar 1982, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 13.58